

сръбскитѣ претенции. Въ сщото врѣме Миланъ съобщилъ на своя делегатъ, че изпраща финансиста Цукичъ да освѣтява Ристича по финансови въпроси.

Баронъ Швегелъ билъ човѣкъ съ широки познания по всичкитѣ въпроси, които засѣгали источната политика на Австрия. Той билъ посвѣтенъ тоже много добръ по всички икономически, финансови и политически въпроси, които засѣгали специално Сърбия. Прѣдъ единъ такъвъ каленъ политически мжжъ, Ристичъ не закѣснѣлъ да почувствува, че има насрѣща си силенъ прѣдставителъ на опрѣдѣлени австрийски интереси. Тѣй щото, когато ималъ втора срѣща съ него и разисквалъ по респективно—повдигнатитѣ въпроси и когато Швегелъ развивалъ въ общи черти условията на Австро-Унгария по посоченитѣ по-горѣ въпроси (договори, желѣзници, капитулациитѣ, желѣзнитѣ врата и пр.), Ристичъ не можалъ да скрие отъ своето правителство личното си мнѣние :

„Едва ли можемъ да се отървемъ отъ тия задължения, пише той въ Бѣлградъ ; ако сега не ги приемемъ, тѣ ще ни бждатъ наложени едно по едно и то безъ да искаме нашето съгласие“.

Разискванията се въртели около исканията на сърбитѣ и условията на Виенския кабинетъ. Ристичъ формулиралъ претенциитѣ на Сърбия въ три точки :

1. Независимостта на Сърбия,
2. Гаранция на тая независимостъ отъ страна на Европа
3. Териториално разширение на югъ и на юго-истокъ.

Относително първитѣ два въпроси Швегелъ не възразилъ нищо. Колкото се отнася до теритериалното разширение на Сърбия, баронъ Швегелъ заявилъ, че Австрия не може да се съгласи, щото границитѣ на Сърбия да се простратъ отгатѣкъ Копачицъ. За Врания, Трънъ и Пиротъ Австрия е съгласна да се дадатъ на Сърбия, но, относително Гиланъ, Ристичъ разбралъ, че Швегелъ изтъква за причина да не се дава на сърбитѣ обстоятелството, че тамъ имало много арнаути и сръбското правителство ще срѣщне голѣми мжчнотии.

„Напротивъ заявилъ Ристичъ, тамъ има повече сърби, отъ колкото арнаути, па и самото население е заявило, че прѣдпочита да бжде подъ сръбска власть, отъ колкото подъ българска¹⁾. Най-сетнѣ ние приемаме, че могатъ да се породатъ извѣстни мжчнотии, но ние гарантираме за мира поне за единъ периодъ на едно поколение“.

Цѣльта на Австрия е била да отдалечи колкото се може подалеко, Сърбия отъ Нови Пазаръ и отъ желѣзницата. Австрийскитѣ прѣдставители казалъ, че нѣма нищо противъ присъединяването на Кула и околноститѣ къмъ Сърбия, но той заявилъ, че се съмнява, дали другитѣ сили ще удобрятъ това.

Благодарение на първенствующата роля, която Австрия бѣ успѣла да си създаде въ Европейския концертъ, благодарение на подрѣжката, която ѝ идѣше отъ Германия и отъ Англия въ борбата ѝ про-

¹⁾ Тогава сж вървали въ Сърбия, че Санъ-Стефанска България може да си остане.